

Klein: Jeg tør maaskee tillade mig at udtale, at efter min Opfattelse af de Forhold, hvorom her er Spørgsmaal, vil et Udvalgs Prøvelse af dette Lovudkast neppe være nødvendig, og jeg skal derfor tillade mig at foreslaae, at Sagen gaaer umiddelbart til 2den Behandling.

Rühnel: Det forekommer mig dog, at den høitærede Justitsminister stillede i Udsigt, at Indenrigsministeren maaskee vilde meddele Oplysninger, det kunde interessere Thinget at erholde, og som jo da kunde meddeles igjennem et saadant Udvalg. Da Sagen desuden ikke kan drage det Udvalgs Arbejde synderligt i Langdrag, som er besluttet nedsat over den tidligere Sag, kan jeg ikke see, hvad Stade Sagens Henviisning til dette Udvalg vil kunne foraarsage.

Gad: Jeg skal tillade mig at støtte det Forslag, at Sagen gaaer umiddelbart til anden Behandling. De Oplysninger, den ærede sidste Taler nævnte, kunne ikke faae Indflydelse paa Lovudkastet, saaledes som det vil komme til at lyde, medens jeg og vel Alle ville være villige til at tage dem under nærmere Overgivelse ved den Leilighed, hvor de kunne komme til at udøve Virkning, nemlig hvor der bliver Tale om Veivæsenets Ordning og andre oeconomiske Forhold.

Høgsbro: Jeg kan dog ikke see rettere end, at det er meget muligt, at disse Oplysninger ville kunne føre til at indsætte en Bestemmelse her i Loven i den omhandlede Retning, og det forekommer mig i det Hele, at der er saamange Forhold, der berøres af Lovudkastet, at det kunde være af Bigtighed at faae forskjellige Oplysninger frem og at forhandle med Ministeriet om denne Sag. Jeg seer ikke, hvorfor man ikke skulde henvise Sagen til det nævnte Udvalg; det har jo ikke mere Hast med denne Sag end med den anden, ja, det har endog saa mindre Hast med denne.

9de December.

Naar altsaa begge Sager gaae jevnfædtes, ville de kunne blive færdige lige tidligt, og der vil da aldeles Intet være tabt ved at lade denne Sag overgaae til det nævnte Udvalg.

Da ikke Flere ønskede at høre sig, fattes Høgsbro's ovennævnte Forslag under Afstemning og vedtoges med 55 St imod 14.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen: Første Behandling af: Udcast til Lov, indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov angaaende Valgene til Rigsdagen af 16de Juni 1849. (Lovudkastet findes i Tillæg A. Sp. 811 ff.).

Klein: Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, som har paatrængt sig mig saavel ved det Lovudkast, der nu er til Behandling, som ved de to Lovudkast, vi have behandlet umiddelbart før dette, at deres Forelæggelse for Rigsdagen synes at tyde paa, at det dog maaskee havde været ganske hensigtsmæssigt, om Regjeringen overhovedet med Hensyn til Behandlingen af disse Sager var gaaet den Vej, for hvilken jeg har tilladt mig at føre Ordet under Behandlingen af Udcastet til en Beslutning om de tidligere fiesvigste Districters Indlemmelse i Kongeriget. Jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig aldeles klart, at Regjeringen og de Medlemmer af Thinget, der ved den paapegede Leilighed fulgte Regjeringens Anviisning, idag ved Behandlingen af disse Lovudkast ere komne i en uopløselig Modsigelse med sig selv. Ministeriet og de Medlemmer her i Thinget, som fulgte det, gik nemlig ud fra, at de paagjældende tidligere fiesvigste Districter ikke hørte ind under Kongerigets Lovgivningsmagt, men skulde bringes ind berunder, og man fandt da, at den hensigtsmæssigste Form til at opnaae dette var, at Rigsdagen vedtog den Beslutning, hvortil Regjeringen havde fremlagt Forslag. Jeg maa